

DET TALADE ORDET

VARFÖR LILLA BETLEHEM?

WHY LITTLE BETHLEHEM

Av

William Marrion Branham
Lördag den 14 december 1964
Ramada Inn
Phoenix, Arizona, USA

1 Trevligt att vara här denna förmiddag. Och nu tror jag vi ska få en sång av någon i församlingen, berättade broder Williams för mig. Ja, broder Williams...

(En syster sjunger: "Fyll min bägare, Herre..." - utg.) Underbart. Det är det vi är här för, denna förmiddag, att hålla upp våra bägare: "Fyll den, Herre." Detta är den enda tiden, när vi har tillfälle att be om detta. Det kommer en tid, när vi är på den andra sidan och då har vi inte detta tillfälle. Så medan vi verkligen har det, och vi har klara tankar, så tror jag att det mest förståndiga man kan göra, medan Gud har gett oss tillfälle att göra det, det är att verkligen göra det, få våra bägare fyllda nu med Hans kärlek och nåd.

2 Det är en som fanns ibland oss för länge sedan, inte så länge sedan, och han har gått bort. Det är en stor sorg i våra hjärtan efter broder Williams. Det är fadern till broder Williams, han som är ordförande för den här avdelningen. Hur gammal var din far, broder Williams? Åttioåtta år. Det är omkring arton år, gissar jag, efter den utlovade tiden. En mycket fin man. Det var inte så

länge sedan, som han satt här i mötet och jag sa till honom, och det var inte sagt för att förnärma broder Williams, (sonen) jag sa: ”Du ser yngre ut än din son, Carl.” Det visar bara att vi är här idag och imorgon är vi inte här. Vi vet inte när den tiden kommer, när den kommer, men vi vet att den kommer. Jag tänkte på att livet är något stort, livet är ett tillfälle.

3 Vi upplevde en stor tragedi nyligen, det var någon som kom till vår församling ända från Chicago. Hon blev dödad häromdagen, när hon var på väg hem, det var en mor. Hon var nära sjuttio, tror jag, och hon och hennes man körde upp mot Kansas, Missouri, och de kom in i en snöstorm. Det var en man som kom körande och förlorade kontrollen över bilen, hon bröt omedelbart nacken.

Och vi vet bara inte, när sådant kommer. De ringde upp mig för att tala om det, och jag ringde upp alla barnen runt om i landet, för att berätta för dem. Eftersom jag liksom är deras pastor, var det jag som skulle underrätta dem. Jag tänkte på hur fort det kan gå, och där satt jag med en ask karameller framför mig som hon hade gjort till mig för en vecka sedan ungefär, och som hon hade gett till mig. Bara för att se hur fort vi kan ryckas bort. Men om det här livet var det enda som vi hade satt vårt hopp till, då hade vi varit några eländiga människor. Det står i Job, kapitel 14: ”O, att du ville gömma mig i dödsriket, dölja mig till dess din vrede upphör.”

4 Har ni någon gång lagt märke till hur naturen vittnar om Gud? Vi ser på träden, hur bladen faller från träden och livet i trädet går ner i marken, som i en grav, och stannar kvar där, tills vinterns vrede har gått förbi. Sedan kommer det tillbaka igen och frambringar nytt liv. Det är ett vittnesbörd om att vi ska leva igen. Solen går upp på morgonen och precis som en liten baby är den svag. Efter ett tag är det dags att gå till skolan, högskolan. Mitt på dagen är den som starkast. Sedan på eftermiddagen börjad den gå över åt andra sidan. Sedan på kvällen blir den svag igen och dör. Men det är inte slutet på solen. Den kommer upp igen nästa morgon för att vittna för en ny generation att det finns liv, död, begravning och uppståndelse.

Även naturen talar överallt om Honom. Naturen är ett stort vittnesbörd också på ett annat sätt och det är att vi inte kan ha det här uppståndelse - Livet om det inte tjänar Guds syfte. Om en säd är planterad och den säden är grobar, så för den fram en ny blomma. Men om den inte tjänar Guds syfte och inte är grobar, så för den inte fram en ny blomma. Ändå är de inte bara för att det är en blomma som den kommer upp, utan det är för att den tjänar Guds syfte. Det är orsaken till att solen går upp, det är för att den tjänar Guds syfte. Och vi står upp, när vi tjänar Guds syfte.

5 Jag tror att broder Williams tjänade Guds avsikt i livet, en verklig far. Och jag ser att hans älskade maka, fru Williams, sitter här. En verklig make, det är en av Guds avsikter. En far, en av Guds avsikter... Och han blev fruktbar för Gud genom den Helige Ande, Guds huvudsyfte. Så om vi skulle säga att broder Williams inte kommer att uppstå och vara med oss igen, då måste vi säga att saven inte går ner och att solen inte går upp. Allting talar om att han ska uppstå igen och vara med oss igen, allting. Först solen, blommorna, naturen, växtlivet, allting talar om det. Och sedan talar Guds Ord för honom. Och dessutom är det själva den tro som pulserar i våra hjärtan som talar om att vi ska se honom igen. Gud låter hans själ få vila. Låt oss resa oss upp ett ögonblick som en liten honnör för honom som en gång satt tillsammans med oss.

7 Himmelske Fader, vi har aldrig försökt att ordna med en sådan här sammankomst bara för att synas eller höras Vi har kommit tillsammans varje gång för att bli uppbyggda av Din Son, Jesus Kristus, och för att vittna för dem som är utan Honom, så att de ska kunna finna Honom. Våra hjärtan känner en börda för dem som har lämnats kvar, när vår broder lämnade oss, han som satt tillsammans med oss för inte så länge sedan, han som många gånger satt just i den här avdelningen. Men vi tror att Du lät honom leva ett gott och fullt liv och att hans själ är hos Dig idag. Ge honom vila, o, Gud, till den dagen vi ska se honom igen. Välsigna hans son här, de andra barnen, hans kära hustru, och dem som älskade honom, och det är vi allesammans, Fader.

Och låt oss tänka på det att vi också är sköra och att vi måste gå bort en dag, så låt oss förbereda oss för den stora stunden. Och om det finns någon här som inte har förberett sig för just denna händelse, må det här bli den dag då de säger "ja" till Herren Jesus och så att de också blir fruktbara för Honom genom den Helige Ande. Vi ber om det i Jesu Namn. Amen. Var så god och sitt.

8 Nu vill jag göra några pålysningar. Min hustru sitter där nere denna förmiddag och jag sa till henne: "Älskling, jag kommer att vara ute under frukosten." Vi måste gå ner på stan för att uträtta några ärenden. Och jag sa: "Jag kommer att vara ute klockan tio." Hon såg på mig. Jag sa: "Om jag inte är ute klockan tio, ska jag köpa dig tre nya klänningar, som du väljer själv." Så jag vet vad som kommer att hända. Jag är skyldig tre klänningar redan nu, för klockan är tjugo minuter i tio. Men jag skall försöka skynda mig så mycket som möjligt.

9 Vi är glada över att vara här i 'Jeriko' med er bröder denna förmiddag och vi inbjuder er på måndag kväll till 'Jerusalem' i Tucson, till banketten där. Ser ni, Phoenix ligger i dalen, precis som Jeriko. Tucson, där jag bor, är på berget, det är Jerusalem. Var är du, Tony? Varför är det inte någon som säger "amen" här? Nu är jag fångad här, Tony visade sig inte ens. Men på måndag kväll är det bankett i Tucson och vi skulle verkligen vara glada om ni skulle vilja komma dit och träffa oss, om ni är där i närheten. Mitt ämne den kvällen, om Herren vill, det är: "Vi har sett Hans stjärna i öster och har kommit för att tillbe Honom."

10 Och så den nittonde i denna månad, eller i nästa månad snarare, nittonde januari, börjar jag en väckelseserie här, precis i det här rummet här på Ramada Inn, den nittonde, tjugonde och tjugoförsta, tjuogoandra. Jag har fyra kvällar här med väckelsemöten.

Vi är verkligen glada att ha många av er predikant-bröder med oss denna förmiddag och vi inbjuder er hjärtligt att ta med er ert folk, speciellt dem som ni känner här i staden som inte känner Jesus som sin Frälsare. Och sedan, för det andra, för de som är sjuka och tror att Gud svarar på bön, har vi som mål att bedja för de sjuka under den tiden, just före det stora nationella mötet som skall hållas här, som börjar den tjuogoandra. Och jag är säker på att ni vill höra detta, för det kommer många framstående talare och jag är säker på att ni kommer att få en härlig tid.

11 Nu har jag tänkt tala till den här gruppen denna förmiddag, och Phoenix har alltid haft en plats i mitt hjärta, jag tycker om Phoenix. Jag var här när jag var en liten pojke, här ute i Wickenburg, här i närheten, och jag bodde här vid Sixteenth och Henshaw. Det var en öken då. Men jag ser att nu är det mitt i storstaden, och, ja, verkligen i hjärtat av staden. Det visar att det är en förändringens tid, förändring. Men det är en sak jag vill tala om denna förmiddag, det är Denne Som inte förändras, och det är Gud. Guds program, Hans Ord, Det förändras aldrig. Han förblir alltid den samme.

12 Och jag tänkte eftersom vi närmar oss juletiden, att jag kanske skulle tala om ett julbudskap. Och nu, om ni har era Biblar och tycker om att läsa, ibland gör folk det, tillsammans med evangelisten eller talaren, så ska jag läsa ett stycke ur Ordet från Matteus Evangelium, kapitel 2.

*När Jesus var född i Betlehem i Judéen på kung Herodes tid,
se, då kom vise män från Östern till Jerusalem och frågade:*

”Var är judarnas nyfödde konung? Vi har sett hans stjärna gå upp och har kommit för att tillbe honom.”

När kung Herodes hörde det, blev han förskräckt, och hela Jerusalem med honom. Och han samlade folkets alla överstepräster och skriftlärdade och frågade ut dem, var Messias skulle födas.

De svarade: ”I Betlehem i Judéen, ty så är skrivet genom profeten: Du Betlehem i Juda land, inte är du minst bland Juda furstar, ty från dig skall utgå en furste, som skall vara en herde för mitt folk Israel.”

13 Må Herren lägga Sin välsignelse till det vi läst av Hans Ord. Och nu, med några anteckningar här, och några Skriftställen att hänvisa till, så vill jag ha er odelade uppmärksamhet en liten stund över ämnet: ”Varför lilla Betlehem?” Ni vet vid jul, så tror jag att vi alla, jag skall inte säga alla, men alltför många av oss, förlorar julens verkliga värde.

Som jag lade märke till här ute, så är även palmerna dekorerade och österut är det alltid granarna, eller andra ständigt gröna träd. Och månader, eller veckor, snarare, kanske en månad, eller sex veckor, innan julen ens börjar är det alltid glitter och stora... De gör det till något affärsmässigt istället för vad det verkligen betyder.

15 Jag tror inte att Kristus föddes den tjugofemte december, det tror jag inte alls. Det var omöjligt att det hände då. Kullarna i Judéen är snöklädda då, ja, det ligger djupt med snö, ända upp till midjan, där i december i Judéen. Men vi inser, när vi studerar historien att Kristus troligen föddes på våren, kanske i april eller maj, någonting sådant. Men när kristendomen ändrades till romanism, tog de solgudens födelsedag, när solen står likadant, knappast ändrar sig alls, från den tjugoförsta till den tjugofemte december, det var solgudens födelsedag, och så ändrade de det till Guds Son.

16 Men kom ihåg, vilken dag det än må ha varit, så tar vi fortfarande inte bort det heliga som det är ämnat att vara. Där Satan har rövat det här ifrån oss och gjort det till en stor affärssak och Santa Claus stal hela tillbedjan. Det har blivit en dag precis som påsk, med kaniner och skära ankor. Och vad har det med påsk att göra? Vad har det med Kristi uppståndelse att göra?

Det är precis som världen idag... barnen på gatan kan berätta mer för dig om Davy Crockett än om Jesus Kristus. De kan berätta mer för dig om någon laglös individ, någon kriminell från gamla dagar än vad de kan berätta om

Livets Furste som föddes för nittonhundra år sedan. Men detta tar inte bort det verkliga från oss kristna.

18 Ni ser, ljuset lyser som bäst i mörkret. Ljusblixtar i mörka skyar på natten, visar att det kan finnas ljus i mörkret. Och när ljuset lyser, om solen lyser, då behöver du inte belysning så mycket. Men ju mörkare det är, ju mindre ljuset är, desto större kommer det att ljusa i mörkret. Ju mörkare det är, desto bättre syns det. Det blir mer, ju mindre... Vi kristna borde vittna till Guds ära att Han gav Sin Son till oss. Den här julen borde vara något enastående. Vi kristna borde... Det spelar ingen roll hur mycket det ser ut, det borde få (det verkliga) att lysa desto bättre. Hela världen har glitter. Vi har Kristus och det är detta vi borde låta lysa i denna mörka tid som vi lever i.

19 Vi tänker på hur Gud gör saker och ting på ovanliga sätt, därför att Han Själv är ovanlig. Gud är ovanlig. Han är Den övernaturlige, den Oändlige mot oss ändliga. Så allt Han gör är ovanligt. Och Gud är så stor att Han tar oidentifierade saker på jorden för att identifiera Sig Själv genom det.

Vi lägger märke till här i mitt ämne "Varför lilla Betlehem", den minsta av alla i Judéen, fursten över de andra städerna i Judéen, varför valde Gud att sända Sin Son till den platsen?

Det är det vi vill tala om. Gud tar de ting som är i världen, jag tror att det står i Skriften: "Genom den dårskap som vi predikar, behagade det Gud..." Att ta de oidentifierade tingen... Det som vi gör stort, kallar Gud dårskap. Det vi håller så högt, om det säger Gud att det inte är bra. Och det vi inte tycker är något bra, det ger Gud ära.

21 Jag har tänkt på att just innan vår Herres födelse, hade alla profeter och så vidare talat om att det skulle komma en förelöpare och hur varje berg skulle sänkas och alla dalar fyllas, och bergen skulle hoppa som baggar och träden skulle klappa i händerna. Och det var en predikant, en profet som hette Johannes som kom fram från vildmarken, inte ens från någon teologisk skola, han hade skägg över hela ansiktet och var klädd i ett stycke fårskinn, inte i prästerliga kläder, och han kom fram och proklamerade: "Guds rike är nära." Och folket kunde knappast förstå att han hade en sådan klädsel och att han inte hade någon identitet i något system, något han tillhörde, något medlemskort, eller något samfund som stod bakom honom. Budskapet var alltför stort. Han kunde inte ta sådana människor. Gud lärde upp honom därute i vildmarken. Hans budskap var inte något med teologiska termer. Han talade om ormar och yxor och träd, det var sådant han var van vid, naturen, han iakttog den, hur den fungerade.

Och det var så han kom, inte som en präst, utan som en naturens man. Och människorna kunde knappast förstå honom. Han hade inte ens en talarstol och troligen var han inte välkommen i någon, men han predikade på Jordans stränder, troligen stod han med gyttja upp till knäna. Men människorna kom ut för att höra det, de som var ärliga i sina hjärtan. De ville höra för det var något annorlunda. Det hade en ton av sanning. Idag borde vi vara vid detta när Kristi födelse närmar sig, att vårt budskap, borde ha en ton av sanning, som borde få människorna att törsta efter Honom.

24 Gud tog den här enkla mannen, utan utbildning, inte en enda dag i skolan, och ändå blev det sagt att han var den störste av alla profeter som någonsin hade levat, därför att Gud identifierade Sig Själv i sådant som inte är identifierat. När Jesus utvalde Sina lärjungar, så var det så. Det fanns många som var bättre kvalificerade för detta arbete än dessa lärjungar. Det fanns präster. Han kallade aldrig någon av dem. Det fanns präster på den tiden, stora män, präster, män med utbildning, ryktbara män, men Han kallade aldrig dem. Han tog fiskare och tullindrivare och så vidare, för att sända ut Sitt Budskap. Han gör alltid så.

26 På Noas tid valde Han en bonde, bara en vanlig bonde, för att tillkännage den tidens förstörelse. Bara en vanlig bonde, inte en präst, bara en bonde. Det tog Han på Noas tid. På Mose tid tog Han en slav som hade rymt, inte en präst. Och Han lät honom vara där ute långt borta i öknen tills Han var nöjd och Mose hade glömt sin utbildning och Herren uppenbarade Sig för honom i en brinnande buske och sände ner honom med en krokig stav i handen för att ta över en nation som han hade sprungit iväg från. Ser ni, Gud tar enkla ting för att identifiera Sig genom. Ser ni Han tar... Det är bara Hans Ord. Han skapade världen av ting som ännu inte hade visat sig.

29 För några dagar sedan var jag i Morris Auditorium under en av våra stora kampanjer i New York och hörde en föreläsning om Einsteins uttalanden om den här galaxen, och man sa att det tar ett hundra femtio millioner ljusår att komma ut till den, och ett hundra femtio millioner ljusår att komma tillbaka. Tänk bara, ett hundrafemtio millioner ljusår. Det blir trehundra millioner ljusår. Och sedan när du kommer tillbaka, har du bara varit borta i femtio år. Ja, tänk så fort ljuset går, 300 000 km per sekund, och tänk på hur många millioner ljusår det skulle ta att komma ut dit och tillbaka, trehundra millioner ljusår. Och det är bara till en galax i stjärnbilden som Gud bara blåste från Sina händer, och Han gjorde eoner av tid i ljusår bortom detta och ser ner på detta.

30 Och sedan sa den här ryssen att han var ungefär hundrafemtio, tvåhundra engelska mil uppe i luften och han såg aldrig Gud eller änglar. Hur enfaldiga kan människor bli? Och tänk så på alla dessa billioner och trillioner av år, och bara femtio år härifrån. Vad gjorde han, han kom in på evighetens område.

De sa att den astronaut som nyligen var uppe, var uppe så många timmar och åkte så många, sjutton gånger runt världen, eller vad det var, man sa att det aldrig ens... Det var inte en sekund av hans liv. Han reste med tiden. Så ni ser, man bryter in i evigheten. Det är Guds storhet Våra tankar kan inte förstå hur stor Han är. Och ändå, när Han blir redo att uppenbara Sig, gör Han det, så enkelt, Han tar enkla ting för att göra det, i enkelhet.

33 Av alla Isais söner var David den siste som fördes fram inför profeten. Ja, även hans eget folk kunde ha skrattat, de kunde inte förstå att lille rödblommige David, en liten man med smala axlar, en liten rödblommig man, skulle bli Israels kung. Han kanske inte såg ut som en kung för de här människorna, men han måste säkert ha sett ut som det för Gud. Han smorde honom till kung i alla fall. Ser ni, Han tog den enkle i Isais familj för att göra honom till kung. Det var någonting som världen hade avvisat... Han (Isai) sände honom tillbaka för att ta hand om fåren. Han förde fram sin förstfödde son, en stor, stark, ståtlig man som troligen kunde stå upprätt och se ut som en kung i Israel, och det var han de trodde skulle se bra ut med krona på sitt huvud, det var han som skulle kunna bära den kungliga skruden och bära staven och annat som en kung måste göra. Han såg bra ut i folkets ögon.

34 Men profeten, som hade smörjelseoljan i sin hand, han sa: "Har du inte en till?" Han förde fram dem en efter en, tills profeten slutligen sa: "Har du inte en till?"

Han sa: "Jag har en till, men han kanske inte är någonting. Han är bara en liten svag stackare, vi har honom där ute för att vakta fåren." Han sa: "Gå och hämta honom." Och så snart den smorde profetens blick föll på honom, sprang han för att möta honom och göt olja över hans huvud.

Han sa: "Denne är det som Gud har utvalt." Ser ni? Ser ni, det är inte alltid det som glittrar i världen. Det är Guds utkorelse. Av nåd utvalde Han oss, så vi är tacksamma för det denna förmiddag. Och det är inte denna världens glitter som gäller. Den mest ödmjuka kan bli en Kristi tjänare: Han tar någon som är villig.

38 Gud smorde honom (ser ni det?) Han tar det som är ringa. Varför tog Han lilla Betlehem? Det kan tyckas att det skulle finnas bättre platser, där Kungen,

den store kungars Kung skulle födas. Vanligtvis när vi ordnar något evenemang här på jorden, försöker vi få tag i det största, mest glittrande som vi kan tänka oss. Vi tar det till de största platserna och använder mest pengar och de mest utstuderade saker. Det är så vi gör det. Men Gud gör det inte på det viset. Han tar något som inte är någonting, så att Han kan visa sig mäktigt, så att Han kan...

Om Han hade tagit en överstepräst eller en lärd man på den tiden när Han kallade apostlarna, om Han hade tagit det istället för en okunnig, olärd fiskare, som inte ens kunde skriva sitt eget namn, så kunde de ha sagt: "Se, det lönar sig att ha utbildning." Men Gud tog en man som inte ens kunde skriva sitt namn, så att Han kunde ta något som Han kunde få i Sin hand, något som Han kunde göra något av, för att visa att Han är Gud.

När vi kommer till en ställning där vi inser att vi inte är någonting och sedan kommer i Guds händer, då kan Han forma dig och göra dig som Han vill. Men så länge vi känner det så att vi är betydelsefulla då kommer man aldrig någonstans. Man kan inte ens komma i Guds händer, förrän vi inser att vi inte är viktiga.

41 En av mina små flickor frågade mig häromdagen om att vara betydelsefull. Vi hade talat om någon betydelsefull människa, ja, det var presidenten som just hade blivit mördad och våra hjärtan sörjde över detta.

Och jag sa: "Ja, han var en betydelsefull man." Tidningarna slog upp det stort, televisionen visade det och det kostade staten billioner och billioner dollar att sända ut det. Och det var alldeles riktigt, det är deras sak. Men jag talade om den där lille pingstpredikanten där uppe i Carolina, där en berusad man kom in med ett hagelgevär, ropade på hans hustru och sköt ner mannen direkt i talarstolen, sedan sköt han hans hustru och sköt sig själv, och det blev bara en liten notis längst bak i tidningen, ungefär så här stor. Låt mig säga dig, broder, vem du än är: "Vill du veta hur viktig du är?" Jag sa till min lilla flicka: "Stick ner fingret i en balja och dra upp det och försök hitta hålet." Vi är ingenting. Det är bara En som är viktig, det är Gud. Vi måste komma ihåg att Han är den Ende.

42 Det såg ut som att om de hade önskat, om människorna hade ordnat en plats, där Kungen skulle födas, då hade det funnits större religiösa platser och historiska platser för Kungen istället för detta lilla Betlehem, platser som till exempel Silo. Silo var den plats där arken först ställdes upp, som vi vet, när de kom över Jordan till den här sidan av Palestina, och där sattes arken först upp på en plats för tillbedjan. Eller Gilgal. Sion, Sion är en stor plats. Gilgal också, eller den stolta, stora huvudstaden Jerusalem, där de styrande i alla

organisationer samlades i sina huvudkvarter. Det verkade som de skulle ha ordnat en plats där i Jerusalem, där den store Kungen hade kunnat födas, om de hade velat ha en plats, en historisk plats, eller en stor, speciell plats. Det var där de religiösa huvudkvarteren för dessa religioner fanns, som Kungen kom till. Han kom för att representera deras religion, Och när Han gjorde det, så istället för att de ordnade en plats åt Honom i Jerusalem, eller en av dessa stora historiska platser, så föddes Han i Betlehem, den minsta av alla städer: ”Inte är du minst bland Juda furstar, ty från dig skall utgå en furste, som skall vara en herde för Mitt folk Israel.” Och detta stora, stolta Jerusalem och alla de andra städerna förkastades.

44 Eller kanske kunde de ha tagit några av dessa tillflyktsorter, en stor plats som Hebron, Kadesh eller Ramot i Gilead, en av dessa stora tillflyktsstäder, för Han skulle bli vår Tillflykt. Om vi skulle ha försökt ordna det i våra egna tankar, kanske vi skulle ha sagt: ”Ja, om nu den här store Kungen kommer, som ska bli vår Tillflykt, då bör Han födas i en av dessa stora minnesplatser, som har varit tillflyktsorter som Ramot i Gilead, eller Kadesh, eller någon av dessa.”

Vi hade försökt ordna det på det viset i våra tankar. Men, ser ni, Gud har andra sätt att ordna saker på. Han vet hur Han ska göra saker och ting rätt. Och nu genom Guds tankar och med Guds hjälp, ska vi försöka säga varför detta hände, därför att allt händer precis rätt i Guds stora program. Och jag vill att ni folk här i Phoenix och här omkring ska försöka att få tag i Detta. Kom ihåg detta att Gud vet vad Han gör. Ser ni det? Och Han tar enkla medel för att utföra det med. För om Han gör något genom något stort, märkvärdigt, då... Gud gör aldrig saker och ting på det sättet. Han gjorde det aldrig i hela Bibelns historia. Gud handlade aldrig med en grupp människor för att göra någonting, Han gjorde aldrig det i någon tid. Gud tar en enskild person. Du är en, du, en person. Och Gud ändrar aldrig Sitt program. Han måste alltid hålla Sig till Sitt första program.

46 På Noas tid hade Han en man: Noa. På den tiden när Han förde ut Israel hade Han en man: det var Mose. Vi vet att Datan och många andra försökte tänka att, ja, de hade samma auktoritet, och så vidare. Ni vet vad som hände med dem. Och vid den tiden när Herren kom, var det Johannes Döparen och de andra. Han har en enskild individ som Han arbetar med. Och Han handlar med oss idag som enskilda individer, inte som en grupp, utan en person. Det kommer att bli upp till dig och mig hur vi står inför Gud. Därför att Han handlar med oss som individer, inte som en grupp som vi är med i, och inte som det samfund vi tillhör, utan som du och jag som individer.

47 När Josua delade upp landet, gav han den här lilla biten till Juda. Jag har några ställen nedtecknade här, var det ligger, men vi känner till det allihop, var det ligger där uppe i hörnet. Och det var bara en liten plats som Josua gav till Juda stam, när man delade upp landet. Och nu, när Israel kom över floden Jordan... Försök att få tag i detta. När Israel gick över in i landet, det utlovade landet, fanns där en kvinna av hednisk ätt, som vi känner som skökan Rahab. Och hon bad om nåd och hon fick nåd. Hon fick nåd så länge hon stannade kvar under det scharlakansröda snöret. Och det var enda sättet för henne att få nåd.

Det var ett tecken, ett tecken som hade getts henne. Vi har ett Tecken i dag också, och vi är trygga så länge vi stannar under vårt scharlakansröda snöre, Jesu Kristi Blod. Som individ, inte som grupp, utan som enskild individ, måste vi var och en stanna under detta scharlakansröda snöre av Jesu Kristi Blod.

50 Och när sedan denna Rahab hade blivit skonad, fick hon in allt sitt folk. Alla som var under det röda snöret blev skonade. Precis som Gud gjorde i Egypten, alla som var under blodet blev räddade. Alla som var under det scharlakansröda snöret blev räddade. Alla som är under Jesu Blod är räddade, alla som är utanför Det är förlorade och är redo för tillintetgörelsen. Och så finner vi, vi förstår av historien, att hon hade sällskap med någon general (jag kommer inte ihåg hans namn just nu) i Israels armé. Och till slut gifte hon sig med denne man. Och de slog sig ner här, nära den här lilla platsen och hennes son Salmon var den som grundade Betlehem.

Ser ni, det är en hednisk ätt som har anknytning till den från början, en hedning, skökan Rahab.

51 Nu finner vi att Salmon grundade den här lilla staden Betlehem. Och han fick Boas. Och Boas var den som gifte sig med Rut, en annan hedning. Och vi följer den här härstamningen nu. Rut var moabit och hon gifte sig med Boas och kom till den här lilla staden just vid tiden för kornskörden.

Åh, om vi hade tid denna förmiddag att gå in på det, men då skulle jag bli skyldig min hustru sex klänningar efteråt. Men att stanna kvar vid det här ämnet...

52 Noomi representerar den ortodoxa församlingen, hon hade gett sig av på grund av hungersnöden, och gett sig av till Moabs land, liksom Israel blev skingrat ute bland alla nationer. Och när hon sedan kom tillbaka, förde hon med sig Rut, moabitskan, och hon återvände just under tiden för kornskörden, just när man skulle samla in den första kornskörden. Det är (en bild på) att

hednaförsamlingen kommer till Gud just vid kornskörden igen. Vilken vacker bild här. Och sedan gifte sig hon och Boas, och deras berömda son, Obed, blev till där och föddes där. Och sedan var det hans son, den store sonen, Isai, som kom från Obed. Och så föddes David åt Isai. Kung David kom .

53 Se här hur det kommer fram. Från Rahab, skökan, var det hennes son som grundade det. Därifrån kom Boas, som förde in ännu en av hednisk börd. Och från Boas kom Isai. Och åt Isai föddes David. Och David blev smord av Guds profet vid samma lilla Betlehem för att bli kung i Israel. Alla dessa andliga ting som var dolda för världens ögon, hände här i denna lilla stad Betlehem. Ser ni, det är så Gud gör.

54 Nu litar jag på att den Helige Ande ska vara närvarande och ge en riktig förståelse av att Gud inte arbetar genom de här stora tingen. Det är genom Anden. ”Inte genom styrka, inte genom kraft, utan genom Min Ande”, säger Herren. Ser ni det? Gud som arbetar i Anden genom folk.

Ser ni, med dessa stora bakgrunder kunde Han bara komma till den här staden. Det var den enda plats där Han kunde födas. Gud följde Sin Egen linje. Gud gör alltid så, Gud följer Sitt Ords linje. Han kan inte på några villkor svika Sitt Ord och sedan förbli Gud.

Han måste stanna kvar vid Ordet. Han kan aldrig lämna Detta. Idag tar våra traditioner och så vidare oss bort från Ordet. Vi har trosläror och sådant som vi blandar in i Ordet och det förorenar alltihop. Men Gud kan aldrig lämna linjen i Sitt Ord. Hans Ord är alltid sant, därför att Han är Ordet. Gud och Hans Ord är det samma.

55 Nu ser vi här att detta lilla Betlehem var det ingen som lade märke till, det var en liten plats som inte var särskilt uppmärksammas av världen runt omkring, den minsta bland städerna, ingen lade märke till den. Men ändå hade Gud Sitt syfte att det var där allt skulle hända. Det andliga sinnet kunde ändå få tag i det, därför att profeten sa här: Du Betlehem i Juda land, inte är du minst bland Juda furstar, ty från dig skall utgå en furste, som skall vara en herde för mitt folk Israel.

Profeten, profetens sinne fann det. Lägg märke till dessa andliga, den Helige Ande leder idag dessa ting. Det spelar ingen roll vad världen med allt sitt glitter säger. Lägg märke till den Helige Ande i Ordet, det är där det kommer.

57 Hur var det när Job dog och gav anvisningar om platsen där han skulle begravas? Så kom Abraham, han köpte ett stycke jord för att begrava sin hustru Sara. Och när Abraham dog, ville han bli begravd med Sara. Abraham

fick Isak. När Isak dog, ville han bli begravd på samma plats som Abraham. Isak fick Jakob. Jakob dog där nere i Egypten, men han fick Josef, sin son som var profet, att svära med handen under Jakobs höft, där han var halt, att inte begrava honom nere i Egypten. Varför det? Han sa: ”Tag mig upp in i landet”, och där lät han honom bli begravd. Och när Josef dog i Egypten, talade han om att Israel skulle lämna landet enligt profetian, och han sa: ”Ta mina ben ut från detta land.” Varför det? De visste att förstlingsfrukterna från uppståndelsen skulle komma från det landet, därför att Job hade sagt: ”Jag vet att min återlösare lever, och som den siste skall han träda fram över stoftet. När sedan denna min sargade hud är borta, skall jag i mitt kött skåda Gud.”

58 De visste att uppståndelsens förstlingsfrukter skulle komma från det utlovade landet, inte från Egypten. De var andliga, de var profeter.

Och när Jesus dog på långfredagen och uppstod på påskdagsmorgonen, söndag morgon, säger Bibeln att många av de heliga som sov i jordens mull, stod upp och kom ut ur gravarna, gick in i staden och fortsatta vidare in i härligheten med Honom. Varför det? Det var dessa profeter som visste exakt var de skulle begravas, på vilken plats och vilken tid. Det var dolt för de visas ögon. Men dessa visste. De såg på den andliga sidan. Uppståndelsens förstlingsfrukter skulle komma från Palestina, inte från Egypten. Så är det idag, vänner. Så många människor håller fast vid de ting som är av världen, eller något stort system, eller någonting. Begrav mig i Jesus, för dessa som är i Kristus kommer Gud att föra fram tillsammans med Honom i uppståndelsen. Och jag bryr mig inte om vad världen har att säga, hur mycket de försöker att göra saker och ting ”glittriga.” Det är i Kristus, dessa som är i Kristus, som Gud skall föra fram tillsammans med Honom. Det andliga sinnet får tag i dessa andliga ting.

60 Här säger profeten: ”Inte är du minst bland Juda furstar, ty från dig skall denna furste utgå.” Inte från den stora huvudstaden, som har gjort sig själv tjusig, inte från några historiska kyrkogrunder, eller någonting, där metodister, baptister, presbyterianer, pingstvännen eller något annat började. ”Men från den minsta av dessa, från en liten obetydlig plats skall jag föra fram Min ledare för folket.” Men idag vill vi säga: ”Våra fäder gjorde det här, och våra fäder gjorde detta.” Ser ni, Gud ignorerar varje bit av det. Gud gör vad Han vill. Lagg märke till Andens linje, lagg märke till vad det står i Skriften. De var okunniga om detta. Men ni ser, det är Skriften som har rätt. Det är alltid Gud som har rätt.

62 David blev smord till kung av denne store profet. Utan tvivel visste Samuel, denne store profet, om dessa saker i förväg. Och det var där som hans väldiga, utlovade andliga säd... Gud hade svurit vid en ed att Han skulle resa upp Kristus att sitta på Davids tron. Var någonstans annars skulle Kristus kunna födas? Här föddes Hans far, Hans farfar, Hans farfars far, och hans förfäder bakåt. Ser ni, hans folk, som var av hednisk ätt hade förts in. Och nu säger Bibeln att till Hans Namn ska hedningarna sätta sitt hopp.

63 Ser ni, allt måste föras fram, så att man kan se det. Vi skulle vilja stanna där ett tag och stanna kvar vid det, och visa er varför detta med hedningarna, men jag är säker på att det andliga sinnet får tag i det här precis nu, eftersom det var mödrarna och inte fadern.

Eftersom det var en kvinna, Bruden. Bruden kommer att bestå av hedningar. Hedningar: ”Han ska ta ut folk bland hedningarna för Sitt Namns skull.”

Det är Hans Namn. Han tog en hustru (ser ni det?) från hedningarna. Och det måste vara så, kvinnan kom in, församlingen, det var en ’hon.’ De var hedningar, tidigare mödrar tillbaka i ätten, precis som Isak var i släktgrenen på ett annat sätt.

64 Läg nu märke till detta. Vi finner att David hade det här löftet om en son. Vi märker hur det är en parallell till Israel igen. Abraham blev lovad vad som skulle ske med hans säd, att av hans säd skulle denne store Frälsare komma och han skulle vara en fader för nationerna. Hans naturliga ätt var naturligtvis Isak, och det slog fel. Men genom hans andliga Ätt, genom den tro han hade, kom Kristus, som förde in alla nationerna. Samma sak får sin parallell här igen. Davids naturliga ätt var Salomo, och den avföll, precis som den andra av Abrahams ätt. Den avföll. Så avföll också Salomo. Han fick för många kvinnor och det första som hände var att de ledde hans hjärta bort från Gud. Och så avföll han, och han dog på det sättet, att han hade avfallit. Israel dog på samma sätt, de avföll.

66 Men vi finner att den här andliga Ätten, som var utlovad genom den naturliga ätten, som en släktgren som kom genom Abraham, men konungadömet kom genom ett andligt löfte till David. Och David föddes i Betlehem. Och han blev smord i Betlehem. Och vi finner att hans verkligt Kungliga Säd, arvinge till hans tron, föddes i samma stad, lilla Betlehem...

”Inte är du minst bland Juda furstar, ty från dig skall utgå en furste, som ska vara en herde för mitt folk Israel.”

67 I den här lilla staden, i det lilla stallet, ett litet stall som hörde till staden och låg på sluttningen av en kulle och där fanns en grotta i sluttningen och ut därifrån genom de små dörrarna kom Fridsfursten, född i ett stall, i en liten krubba med hö som fanns där någonstans, och där fanns gödsel som låg i högar i ladugården och så vidare, men därifrån kom denne store Furste, kvinnans Säd. Därifrån kom världens Frälsare. Därifrån kom Jehova Själv i form av en människa, från det där lilla stallet i Betlehem. Inte i något kungligt palats, född i kunglighet, utan Han kom från den där enkla platsen, med en gödselstack därinne och Han blev svept i lindor. Som traditionen säger, så togs de från oket till en oxe som man hade varit ute och plöjt med.

68 De var fattiga människor, både Josef och Maria var verkligen fattiga och här var de i det lilla stallet. Så ödmjuk Gud gör Sig Själv. Och så försöker vi göra oss själva något stort! Kan ni inte se hur Gud ödmjukar Sig och tar de ting som inte är, så att Han kan låta Sina stora löften bli infriade. Hur denne lille Jehova låg i ett stall, svept i tyg som man hade tagit från ett ok, på oket, där oxens nacke hade varit, och så svepte man Fridsfursten i det. Oh! Vilka är vi då? Vad förtjänar vi? Om Gud kan ödmjuka Sig på det viset, borde inte vi då kunna ödmjuka oss, så att vi blir Hans tjänare, om Han gjorde något sådant? Kan vi inte glömma vår stora, fördärvade värdighet och sådant som är av världen, och lämna det och ödmjuka oss inför Honom denna jul? Visa Honom vår uppskattning av denna födelse och denna ödmjukhet, genom att ödmjuka oss själva och ta emot Hans Ord. Det spelar ingen roll vad traditionen säger, det är Hans Ord som räknas. Det är detta Han kommer att acceptera, Sitt Ord, och bara Det.

69 Nu märker vi att det var i det här lilla stallet som den första Julsången någonsin sjöngs på jorden, och den sjöngs av Änglar. Tänk på det. Den första julsången sjöngs inte där hos Kaifas, inte nere vid någon stor, fin kyrka, där det fanns en underbar pastor, utan i ett stall i Betlehem, den minsta av dem alla. Den första julsången sjöngs av Änglaväsen i den lilla staden Betlehem. Ser ni vad jag menar? Det spelar ingen roll hur fattig du är, hur liten eller obetydlig du kanske är, Gud kan använda dig, om du bara vill låta Honom göra det. Gud vill ha dig. Du behöver inte tillhöra något stort sällskap, någon stor orden, något stort brödraskap, eller vad det nu kan vara. Det betyder ingenting för Gud. Gud vill ha dig. Och om du känner att du är något stort, se till att du får bort den känslan från dig. Du måste få bort den. Du kanske säger: "Ja, men jag har en filosofie doktorsexamen, en juris doktorsexamen." Det tar dig bara längre bort från Gud. Glöm det. Kom tillbaka till Gud. Kom tillbaka till Andens ödmjukhet och älska Gud och ta Hans Ord.

71 "Om ni förblir i Mig och Mitt Ord förblir i er, så bed om vad ni vill, och ni ska få det." Gud lovade det. "Om någon säger till detta berg: Lyft dig och kasta dig i havet, och inte tvivlar i sitt hjärta utan tror att det han säger ska ske, då skall det ske." "Den som tror på Mig skall utföra de gärningar som jag gör, och större än dessa skall han göra, ty jag går till Fadern." Vilka löften.

Det är något som fattas någonstans. Det vi försöker göra är att blanda ihop det och göra något stort av det, sätta blommor och glitter på det, och vi gör det orent, precis som nationerna har gjort det med julen. Det är riktigt.

Om vi kunde få bort glittret ifrån det och få tillbaka ödmjukheten i människohjärtat. Om vi kunde få tillbaka ödmjukheten i människohjärtat. Om vi kunde få tillbaka ödmjukheten till julen, vad den borde vara, inte en inköpsdag, inte ljus och Santa Claus (jultomtar), utan tillbaka till att tillbe skapelsens Gud, Som kom i ett stall och föddes som en baby, Gud som blev kött och bodde ibland oss

Om vi kunde komma tillbaka till detta och komma bort från glittret och de stora sakerna. Gud har ingenting alls med det att göra.

72 Du kanske säger: "Ja, men jag tillhör den största organisationen." Det tar dig så mycket längre bort från Gud. Du säger kanske: "Jag gör det här och det här." Det tar dig bara längre bort. Du måste ödmjuka dig tills du ser detta: "Om ni förblir i Mig och Mina Ord förblir i er, bed om vad ni vill." Det vi försöker göra så snart Gud ger oss en liten dusch av välsignelser, det är att vi försöker blanda det och få in märkvärdiga personer som kommer att göra sig stora namn och överträffa varandra. Den här börjar åt det här hållet och åt det där hållet. Gud lämnar alltihop. Det vi behöver idag är ett färskt utgjutande av den Helige Ande över hjärtan som är ödmjuka. Vi behöver en verklig jul (engelska: Christmas = Kristus – högtid.), en födelseplats. Om du inser att du inte är någonting annat än ett stall... Gud gick inte till Jerusalem, till Silo eller Ramot-Gilead, Han kom till ett stall som var nersmutsat. När du låter Gud, blir du... och inser att du själv inte är någonting annat än ett stinkande stall. Men välkomna, öppna dina dörrar, när dessa stora platser och världshus avvisar Honom, öppna dina dörrar till ditt hjärtas krubba och låt Jehova komma in där, och lägg då märke till vad som sker, för Han är Ordet.

Han sa: "Om ni förblir i mig, och Mina Ord i er." Han är Ordet. Låt Honom komma in i dig och se vad som händer. Bed så om vad du vill, och det kommer att bli gjort för dig. Ja, det var där den första julsången sjöngs av Änglar för många år sedan.

76 (Tungotal och uttydning ges. – utg.) Amen. Nu förstår vi att budskapet måste vara mycket viktigt, att Gud ville säga detta, annars skulle Han inte brutit av i ett budskap för att göra detta. ”Ödmjuka er själva under Guds händer”, var budskapet i detta. Nu, himmelske Fader, vet vi att Du är all visdom och gör allting rätt. Vi ber nu att Du må ge att detta må vara ett budskap till folket, att de verkligen måste ödmjuka sig, vi allihop, och komma under den mäktige Gudens hand. Vi överlåter oss själva till Dig, Fader, att Du vill ge oss detta. I Jesu, Din Sons Namn. Amen.

77 För att nu fortsätta, så talade jag om när den första julsången sjöngs, den sjöngs av Änglar i lilla Betlehem. Det var där alla dessa stora män föddes. Där föddes löftet om Konungen. Den utlovade Konungen kom dit. För att ta det snabbt nu, så jag inte håller er kvar alltför länge. Löftet, ordet var detta. Låt oss bryta ner det här ordet ”Betlehem”, låt oss bryta ner det. Jag hoppade över några anteckningar här, för att få lite mer tid. Betlehem. Ordet ”Beth” betyder ”hus.” ”El” betyder ”Gud” på hebreiska.

E-l-h-e-m betyder ”bröd.” Betlehem är ”huset med Guds Bröd.” Det är vad ordet betyder.

Ord och namn har en mening. Många människor tror inte det, men det är sant. Om namn inte har någon mening, varför måste Abrams namn bli ändrat till Abraham?

Varför måste Sarai bli ändrat till Sara? Varför måste Saulus bli ändrat till Paulus? Varför måste Simon bli ändrat till Petrus? Ser ni, allt detta har en mening, allt har en mening.

79 Och namnet ”Betlehem” betyder ”Guds brödhus.” Vad det passar bra på Jesus, det Eviga Livets Bröd? Kristus är Livets Bröd. Det tror vi allihop, eller hur? Så passande det var med Betlehem, världens brödcentrum, det var brödcentrum för Evtigt Liv. Det var därför Konungen måste födas där. Han sa i Johannes 6:35: ”Jag är Livets Bröd som kommer från himmelen, från Gud. Era fäder åt manna i öknen, och alla dog. Men det här Brödet, om någon äter det här Brödet, skall han leva för evigt.” Så då är Jesus Livets Bröd, så Livets Bröd måste komma från Betlehem. Han är Livets Bröd för oss för resan, precis som för Israel. Gud gav Israel bröd från himmelen för deras resa, när de reste från den plats de lämnade i Egypten till det utlovade landet. Det regnade ner bröd från himmelen på nätterna. Och Gud gav oss Livets Bröd, för vår resa, det kom i Betlehem, Guds Brödhus. Ser ni hur det måste bli? Det måste bli där det hette ”Betlehem”, ”Guds Brödhus.” Hur skulle Han då ha kunnat födas i Jerusalem? Hur skulle Han då ha kunnat födas i Ramot i Gilead? Ser ni, Han kom dit där Hans Namn var ”Guds Brödhus.”

80 Åh, lägg märke till att Israel fick ett nytt, färskt bröd varje natt, som kom ner från himmelen för deras resa. Kristus är vårt Liv, Livets Bröd, och varje dag tar vi emot något friskt från Kristus, från himmelen, den Helige Ande som kommer ner över den troende varje dag på nytt.

Gårdagens erfarenhet, många av oss lever av gårdagens erfarenhet. Vi får inte göra det. Det är det som är felet med våra samfund. De lever av John Wesleys erfarenhet, av erfarenheten som Dwight Moody, Finney, Sankey, Knox, Calvin, och många av dessa hade som levde tidigare. De lever på den erfarenheten.

Men kom ihåg att om de försökte spara brödet som föll, då blev det fördärvat, det kom maskar i det, små larver. Och det är detta som är felet idag, nersmutsade cisterner, man lever på gammalt bröd som är fördärvat.

82 Vi måste ha någonting nytt från Kristus, Hans Ord idag för den här stunden. Ser ni det? Han är det som är uppfriskande för oss, vårt Bröd som faller varje dag från himmelen över den troende. Han är vårt Betlehem, Guds Hus med det Eviga Livets Bröd. Kristus föddes i Betlehem och blev Guds Hus med det Eviga Livets Bröd. Han är Livets Bröd. Han är vårt Betlehem. Kristus är vårt Betlehem. Naturligt bröd kallas "stöd för livet." (Engelskan har ett uttryck för "bröd", som heter "staff of live", ordagrant: stav (eller stöd) för livet." - övers. anm.) Vi kallar det naturliga brödet, som vårt vetebröd och sådant som vi får, det kallar vi "stöd för livet." Jesus är Guds Stöd för Livet, ett Livets Bröd som är ett Stöd för Evtigt Liv. Eftersom ett stöd för livet kallas bröd, så är Jesus, som är Livets Bröd, Han är Guds Stöd av Evtigt Livs – Bröd till oss. Ser ni det?

83 Vi kan inte gå utan att någonting måste dö, så att vi kan äta. Den här förmiddagen när du äter, då äter du död substans. Om inte någonting dör, då kan inte du leva, för du lever bara av död substans. Om du äter kött, då dog grisen. Om du äter fläsk, då dog grisen förstås. Och om du äter biff, då dog kon. Du säger: "Men jag äter bröd." Då dog vetet. "Ja, men jag äter grönsaker." Då dog grönsakerna. Du lever bara av död substans och det är enda sättet för dig att leva. Om du bara kan leva det naturliga livet genom död substans, något måste dö, så att du kan leva naturligt, hur mycket mer måste Någonting dö, så att du kan leva evigt.

Kristus dog så att vi skulle kunna leva evigt. Och Han blev det Eviga Livets Bröd i Guds Hus, som vi kan ta färskt varje timme på dagen, det kommer ner från Gud, från himmelen i form av den Helige Ande och föder våra hungriga själar, när vi sitter tillsammans i det himmelska. Han är vårt Betlehem.

85 Då är alla sanna troende Guds söner födda i Betlehem, tillsammans med Honom. Om Kristus måste bli Livets Bröd, för att födas i Betlehem, som är Huset för Livets Bröd, då är var och en som är sann troende på Kristus född i Kristus, och de är födda i Guds Betlehem. Amen. Då var det inte bara Jesus som var född i Betlehem. Jag föddes i Betlehem. Du föddes i Betlehem. Hur blev du det? Precis här, i Phoenix, Arizona, den här förmiddagen på Ramada, kan du bli född på nytt i Guds Betlehem, Huset med det Eviga Livets Bröd. Ät det och lev för evigt.

86 Varför lilla Betlehem? I dag är det: "Varför en grupp "holy – rollers" ? Varför det här och detta?" Människorna vet inte vad det handlar om.

Men Anden uppenbarar det. Ordet visar Det. Det är manifestationen av Guds Ord. Vi har Liv genom Kristus och Honom allena. Våra organisationer, våra samfund, våra meningsskiljaktigheter skiljer oss bara från Gud. Vi har en tillgång till Gud, och det är genom Jesus Kristus. Det finns ingen annan väg vi kan komma genom, inte genom någon präst, ingen predikant, inget system eller något annat, bara genom Jesus Kristus och Honom korsfäst.

Han är Livets Bröd från Gud och vi är födda i Honom. Och om Han är Livets Bröd från Gud, då är Han Betlehem. Och om vi är födda i Kristus, då är vi födda av Gud i Betlehem, i Kristus Jesus och sitter i det himmelska och äter av Honom. Äter av Honom, Vem är Han? Han är Ordet.

"I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud." Och när vi kan sitta med en enda sak, Guds Ord, och äta av Detta, då är vi i Guds andliga Betlehem och äter av Guds andliga Bröd och våra själar stryker under varje Ord som Han talade med ett "Amen." Vi gläder oss åt den här himmelska ängla- Maten.

88 När det står: "Dessa tecken skall följa dem som tror..." Trosläran eller samfunden säger: "Åh, det är inte så." Men den sanna människan som föddes i Betlehem, säger: "Amen."

"De gärningar som Jag gör, skall ni också göra."

Samfunden säger att det är en massa upparbetad känsla. Men den som verkligen håller sig i Betlehem, säger: "Amen", för han är nöjd med att detta är ängla – föda.

"Om ni förblir i Mig och Mina Ord i er, bed om vad ni vill, och det skall bli gjort för er." Amen.

Åh, de som är högedragna och kloka på världsligt vis kommer aldrig att se det. Vi håller så mycket fast vid våra traditioner från de äldre, att vi måste ha kort och allt möjligt för att få komma till någon predikostol. Det är inte så det är. Man kan komma till Guds talarsol genom att ödmjuka sig. Kom in i Huset med

Livets Bröd, Jesus Kristus, och lev för alltid i Hans Närhet och bli upplyft i det himmelska i Kristus Jesus och fira högtid med Ordet. Det är Guds Betlehem.

92 Hur många av oss är inne i Det denna förmiddag? Hur många är villiga att glömma era traditioner? Hur många är villiga att glömma er troslära som inte stämmer överens med Ordet? Varför har vi inte en väckelse? Varför pågår inte dessa saker hos oss? Vad är det som är fel med pingströrelsen? Den organiserade sig. Så är det. Du kan inte organisera Pingsten.

Du kan göra en organisation. Men Pingsten är en välsignelse. Det är Guds kraft. Och om det är en äkta Pingst, kommer den aldrig att gå förbi Ordet för en troslära. Den kommer att ta Ordet. Det är riktigt, därför att den är omskuren från världen och de ting som är i världen. Den håller sig bara till Guds Ord och tror Det. Vi är i Betlehem, kandidater för Guds Rike. Vi äter det Eviga Livets Bröd från Gud. Födda i Betlehem för att bli det andliga Livets Bröd med Evtigt Liv, i Guds hus. Oh! Vi är födda i Betlehem denna förmiddag, när vi är födda i Jesus Kristus, för Han är Guds Betlehem. Jesus är Guds Hus med det Eviga Livets Bröd.

93 Han är också vårt Vatten för resan. Nu vet vi att Han är Vattnet. Liksom det var för Israel under deras resa... De slog på en klippa och deras bröd kom ner från himmelen, men en klippa blev slagen så att de kunde dricka från den och uppehålla livet under resan. Gud slog på en klippa, eller Han fick Mose att göra det, Hans profet slog på klippan. Vad var det? Klippan öppnades. Och om Klippan var Kristus... Tror du det? Bra. Om då profeten öppnade klippan, så att livet kunde komma ut, om det då är Klippan idag, behöver vi den Helige Ande i någon man, som vill slå på Klippan (Amen.) och låta Ordet komma ut, därför att Han är Ordet.

94 Vi har gått förbi trosläror och att dricka stillastående vatten från cisterner. Det vi behöver idag är ett öppnande av Ordet som lever, och Han är den samme igår, idag och i evighet. Han kan inte svika. De kan kalla det mental telepati, de kan säga vad de vill, eller spiritism, eller en djävul, så länge Ordet flödar fritt och producerar exakt vad Det sa att Det skulle göra, så finns Det en Källa i Davids hus igen, tillbaka i Betlehem, där Jesus Kristus är den samme igår, idag, i evighet, för dem som uppehåller sig i Betlehem. Lev med Det, lev i Det, det är Livets Vatten för oss under resan, såsom Israel hade det.

95 En av den store Davids stora erfarenheter, om ni vill läsa om det, börjar i 2 Samuelsboken 35:15. Där läser vi att David, som föddes i Betlehem, ändå blev en flykting. Åh, vilken syn. Filisteerna hade lägrat sig i landet vid den

tiden, därför att Saul, den store mannen som förde hela Israel in i synd, hade fallit bort från Gud och blivit en fiende till Gud, och filisteerna hade lägrat sig runt Betlehem. Och David som försökte komma tillbaka till sitt eget hem, kunde inte göra det, han var ute i ödemarken, eftersom han hade blivit en flykting för folket, eller han var bortdriven där.

96 Vilken vacker bild det är av Kristus idag, en Flykting. Det är Han. Nu säger du kanske: "Det kan inte vara möjligt." Jo, om du tror på Bibeln så är det möjligt. Det står i Bibeln att i Laodiceas församlingstidsålder var Kristus på utsidan av församlingen och knackar och försöker komma tillbaka in i Sin egen församling.

En flykting är något som är avvisat, förkastat. Och Ordet och den Helige Ande är förkastade. Det är riktigt. Du kan inte komma in där. Om du någonsin ska ta emot Honom, måste du gå ut därifrån för att få tag i Honom. Du måste gå ut till Honom. Han kan inte komma in.

De sitter så fast i sina tros läror att de inte vill låta dig predika dessa saker, de vill inte låta dig tro dessa ting.

Om man säger: "Tror du att Han är densamme?"

"Ja, på ett sätt är Han den samme." Det är inte att leva i Betlehem. Nej, nej. Det är att dricka ur cisterner med stillastående vatten, från långt tidigare, gammalt, fördärvat bröd som föll för flera år sedan. "Vad sa Den- och - den om det?" De kan ha varit helt rätt på sin tid. Det här är en annan tid. Detta är Herrens dag. Detta är en annan församlingstid, inte Filadelfia. Detta är Laodicea. Den är förkastad, och Kristus har blivit en Flykting i Sin egen församling, Han är utkörd. Han är främmande.

98 Han kan komma rakt ner och arbeta mitt ibland folket och göra samma saker som Han gjorde här, som Han sa att Han skulle göra, i den sista tiden och ge samma tecken och sådant, som Han sa att Han skulle göra, när det var som på Sodoms tid. Vi vet vad Han gjorde för Församlingen där.

Vi ser Billy Graham, som det var. Och dessa budbärare gick ner till kyrkosamfundet och predikade där nere, och de kallade ut dem och sa till dem att tro Ordet och komma ut ur Sodom.

100 Abrahams grupp var inte i Sodom, de var redan utkallade. Lagg märke till vad Ängeln gjorde för dem där uppe som ett tecken, att de kände till. Och samma sak kan göras och folk säger: "Åh, vi tror inte på Det." Varför? Varför? Därför att de har gjort Kristus till en flykting för deras organisationer. De är så främmande för Det, pingstvännerna och allihop. Det är exakt sanningen. Jag vet att detta svider.

Men lyssna, om det är Sanningen, då kommer det att svida. Och det är riktigt. Det måste vara Sanningen.

101 Se upp nu. När David var däruppe, drömde han om sina mäktiga segrar. Han var i en grotta, han höll sig där borta, långt borta, ungefär femton engelska mil (25 km.) utanför staden. Så kom han upp och såg på sin älskade stad, där han var född och där han hade blivit smord till kung, och så vidare. De som bodde i Israel på den tiden hade det ungefär som det är i Tyskland idag.

De hade de små städerna. Och så levde de skyddade i städerna och så tog de sina får och kreatur ut på landsbygden för att ge dem bete, och så drev de dem tillbaka in i inhägnaden på kvällen.

102 Och David, som tittade på staden, började erinra sig de mäktiga gärningar som Gud hade gjort genom honom, de stora, mäktiga segrar som Gud hade vunnit genom honom. Hur det var en dag, när han hade sina får däruppe i bergen, där han var och han låg där på de gröna ängarna, och så vidare, och så kom det en björn och fick tag i ett av de små lammen och gick iväg med det. Och han gick efter den och han dödade björnen. Gud gav honom seger, därför att han var tillsagd av sin far att ta hand om dessa får. Det var hans arbete, att ta hand om fåren. O, pastor, det är ditt arbete. Och de äter Mat för fåren, inte almanackor, utan Mat för fåren: Guds Ord. Det är riktigt. Och någon kom in och fick ett med sig ut. Någon kom in och fick tag i ett och tog ut det. Han gick efter det. Ett lejon kom in och tog ett, han gick efter det. Han var inte nöjd förrän han fick tag i det.

105 Det gav honom den där stora segern en dag, när han såg att Israel helt hade trängts tillbaka. Ser ni, Israel hade hört alla trosläror och allting. De hade gått till kyrkan allihop. Alla hade blivit omskurna. De gick alla till prästen och fick sina välsignelser innan de gick ut i strid. Men när det kom till det avgörande ögonblicket för det Övernaturliga, då var de fega allihop, därför att de hade sett motståndet. Och de hade inte djärvheten, de hade inte det vi skulle säga idag, det här slanguttrycket: "Gå och få tag i det." Det var någonting som fattades. De kunde inte gå ut dit och möta den där jätten. Varför det? Men de var alla välsignade av prästen. De hade de heliga välsignelserna över sig, och de hade knäböjt och troligen blivit smorda med heligt vatten, och vad det nu var, och nu stod alla därute. Men när motståndet var så stort, hade de det inte. Där stod Saul, högste ledare eller biskopen, han stod därute, huvudet och axlarna högre än sin armé.

107 Och Goliat utmanade och sa: ”Om jag dödar honom, då ska ni tjäna oss. Men om han dödar mig, då ska vi tjäna er.” Men motståndet var för stort. Han hade fingrar som var 14 tum långa, så han var 28 tum över hela handen. Se, vilken hand han hade. Skaftet på spjutet liknade en vävbom. Och tänk så stort hans huvud måste ha varit, som en balja. Och en hjälm som var en eller två tum tjock, av mässing, som hängde över hans huvud. Se på hans harnesk, som var som sådana här spjäljalusier, så han kunde andas och röra sig, det var så detta harnesk fungerade. Och den stora brynjan av mässing som hängde över bröstet, som vägde hundra eller två hundra pund. Och ett spjut i handen, som kanske var 35 fot långt.

Vad kan inte fienden göra, när han tänker att han har oddsen på sin sida mot dig, det han tänker att han ska göra. Hur han skryter: ”Undrens tid är förbi. Du kan inte hålla på med något sådant.”

109 Men där kom fram en liten rödblommig karl som inte hade någon teologisk erfarenhet, men han hade en erfarenhet av att Gud fortfarande var Gud. Gud håller sitt Ord. Och här kom han fram. Och Saul sa: ”Vänta, jag skall ge dig en kandidatexamen.” Han satte sin hjälm på honom och den sjönk långt ner över huvudet på honom. Han kände inte till någonting om detta.

Han sa: ”Jag känner inte till någonting om de där sakerna. Jag känner inte till det.

Men en sak känner jag till, och är ni rädda för att gå ock kämpa mot den där jätten? Och ni står här och kallar er för den levande Gudens Församling och låter den där oomskurne otroende stå fram där och skryta på det där viset? Jag ska gå och kämpa mot honom.” Åh, vi behöver sådana män idag, män som har haft en erfarenhet.

112 Vad gjorde han, vad gjorde lille David från Betlehem? Han gick fram där för att kämpa mot jätten. Och jätten förbannade honom i sina gudars (”gudars”, pluralis) namn, förbannade honom i sina jättars, eller sina gudars, namn och gick fram där och sa: ”Idag skall jag ta dig på mitt spjut och jag skall hänga upp ditt lik där i trädet och låta fåglarna äta av det.”

David sa: ”Du kommer emot mig som en filisté, i en filisténs namn, med rustning och ett spjut, men jag kommer emot dig i Herrens, Israels Guds Namn.” Vad var det? Ordet. Ordet: ”Jag kommer emot dig med Ordet.”

Han sa: ”Idag skall jag hugga av ditt huvud från axlarna.” Jätten skrattade och gick emot honom. David backade inte. Han fortsatte att gå emot honom också. Det fanns bara ett litet ställe och Gud styrde hans sten.

114 När David befann sig där som en flykting, tänkte han på hur den där stora segern var. Sedan måste han ha börjat tänka på psalmerna, hur han ibland brukade vara där ute bland bergen och tänka på Gud. Han sa att han band Hans befallningar vid sängstolpen och om sina fingrar, och vart han än gick. ”Jag har alltid haft Herren för ögonen. Jag skall inte vackla.” Han hade alltid Gud inför sig. Och de stora segrar han hade... När han blev så inspirerad, han var psalmist, kunde han hoppa upp och ta sin penna och skriva ner psalmerna och sjunga dem. Han kunde komma i Anden och dansa och dansa och dansa i Anden.

Hur han kunde bli så hänförd i Anden att han dansade i Anden när han skrev dessa psalmer. Han måste ha fått de olika psalmerna, Herren är min herde, mig skall intet fattas. Han låter mig vila på gröna ängar.” Psaltaren 23. ”Han för mig till vatten, där jag finner ro. Han vederkvicker min själ. O, Han leder mig på rätta vägar för Sitt Namns skull. Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig.”

115 Och när han tänkte på detta, måste det varit en varm dag, han blev törstig, varm och svettig. Han kunde titta ner i dalen från toppen av bergen, på östra sidan av staden var det, när han såg ner och såg hur filisteerna var lägrade där, tusentals, hela vägen där nere. Han såg den gamla källan som han drack ur en gång. Åh, han började tänka på en morgon, när han hade fört ut sina får för att ge dem bete. Han hade gått förbi den där gamla källan, för det var ett stort vattenställe. Och han brukade gå dit och han brukade dricka vattnet och låta sina får dricka. Det var där i Betlehem som han vattnade sina får.

Det är exakt där som Gud vattnar Sina får igen idag, precis tillbaka i Betlehem. Det är svalt och friskt vatten.

117 Han ropade ut: ”Om jag bara kunde dricka från den källan igen...” Jag tänker sluta nu, lyssna noga. ”Om jag bara kunde få dricka...” Det innersta i honom ropade ut: ”Om jag bara kunde få dricka en gång till från källan i Betlehem...” Hans önskningar blev som en befallning för dem som älskade honom. Kom ihåg, hans själ ropade efter att få dricka av vattnet. Och hans sista önskan blev en befallning för dem som älskade honom. Det berättas för oss att tre av dessa män, stora män, slog sig ihop. En dödade åttahundra ensam. Den andre hoppade ner i en grop och dödade ett lejon. En tog en stav och slog undan svärdet ur handen på en egyptier, han slog honom med hans eget spjut och stod så på en åker med linsärter och dödade trehundra omkring sig. Stora män, de var hedningar. Lägg märke till var de kom ifrån.

118 David är här en bild på Kristus, Betlehem, eftersom Kristus är Davids Son. Här står han och ropar efter att få dricka av vattnet. Och hans önskan var som en befallning, som jag sa, för dem som älskade honom. Tre av dessa män drog sina svärd och kämpade sig igenom filisteerna på en sträcka av femton engelska mil (25 km.) ner till den där staden. De här var tappra, kämpande män. Några av filisteerna var dubbelt så stora som dem. Men dessa var tappra män, som kunde kämpa.

En av dem stod ensam och dödade åttahundra män runt omkring sig på en dag. De var stora män, de förtröstade på Gud. De hade tro på sin ledare. Och de slog sig fram, tills några av dem kom igenom och fick en hink med vatten och de slog sig igenom femton engelska mil igen på vägen tillbaka och förde det till David för att han skulle kunna dricka det.

119 Här är Kristus representerad i detta, både som Kung och Stridsman, därför att Han kämpade sig igenom. Han bröt fiendens dödslinjer. Han bröt fiendens linjer, så att vi skulle kunna få Evtigt Liv, det Eviga Livets Vatten. Han kom igenom till och med ända till döden, och tog Själv på sig döden, och dog döden, och kom tillbaka, så att vi skulle ha Evtigt Liv. Han är både Kung och Stridsman. Vi besegrade inte, det är redan besegrat. Vi besegrade aldrig döden. Han besegrade döden för vår skull. Han är vår David idag. Han besegrade döden.

120 Betlehems Bröd och Vatten... Betlehem var den centrala platsen.

Ni historiker vet att det var centret. Det var stora marker med vete där i landet, med bevattning och sådant. De kunde få stora veteskördar. Och de hade också det bästa vattnet. Det var brödcentret och vattencentret i Palestina. Och idag spelar det ingen roll hur många organisationer vi har, hur många andra så kallade bröder, och hur det än är, Kristus är fortfarande den troendes Betlehem. Han är platsen för Bröd och Vatten. Ni metodister, det är bra för er, det är gott för er baptister, ni pingstvännen och ni andra. Det finns bara en plats och det är Betlehem, det är därifrån Livets Bröd och Vatten kommer. Ja!

122 Här är Han vårt Bröd, Guds Bröd och Vatten för oss. Han är centret, den enda platsen, dit du kan komma och få tag i Det, det är från Honom. Guds Hus, i Personen Jesus Kristus, vårt Betlehem, Bröd och Vatten till Evtigt Liv. Och Han är Ordet som blev kött.

Här är Ordet, Livets Bröd och Vatten. Det står i Hebréerbrevet 13:8 att Han är densamme igår, idag och i evighet. Det gör Honom till vårt Betlehem, vår plats med Bröd och Vatten, den enda platsen för Evtigt Liv.

123 Lägga märke till att när David fick vattnet, så drack han aldrig av det. Han sa: "Gud förbjude. Detta är dessa mäns blod som vågade sina liv." De gav sig ut för att ge honom något att dricka. Lägga märke till det. Han hällde ut det på marken som ett drickoffer åt Gud. Amen. Män och bröder, styrk er tro, bara ett ögonblick nu. Han vägrade att dricka själv. Han hällde ut det på marken som ett drickoffer åt Gud.

Så bra det passar ihop med Johannes 3:16, när Gud så älskade världen att Han utgav Sin ende Son. Jesus, Livets Furste, kom hit och behövde inte dö. Han besegrade själv döden och göt ut Blodet från Sitt eget Liv på marken (Amen), som ett offer för all vår synd. Han är vår slagna Klippa. På den grunden, Hans dyrbara Guds-givna Blod...

125 Jag hörde någon som sa i ett budskap häromkvällen, jag tror att det var Billy Graham. Det var igår kväll som vi såg honom, när han sa att han for till Israel och han åkte in i Palestina och han sa: "Jag kom att tro på ert folk", något sådant. Och jag beundrade honom verkligen när han var med i detta världsliga program igår kväll. Många av er avvisade den mannen för att han gjorde så. Men se här, han kom fram inför hela nationen då. Och han tog aldrig tillbaka det. Han stod fast precis vid vad han trodde. Och jag beundrar honom verkligen för det.

Och han sa: "Jag reste till Israel och jag sa till dem: 'Jag tillber ett av era barn, med andra ord, på det viset. 'Jag tänkte: "Billy, det är underbart. Jag skulle vilja se den Guda-givna kraften du har att stå där mitt i all den där Hollywood-glamouren och ge ett vittnesbörd om Jesus Kristus, men Han var inte en jude." Jesus var Gud, inte en jude.

Kom ihåg att blodcellen kommer från det manliga könet. Och Han var inte någon människa, jude eller hedning. Han var Gud, skapad i kött. Vi är inte frälsta genom blodet från en jude eller blodet från en hedning. Vi är frälsta genom Guds Blod. Han var Gud, ingenting mindre. Han var varken jude eller hedning. Guds skapande Blod i Honom, vi blev... Om Han var jude eller hedning, vore vi alla förlorade. Han var Gud, i kött. Det är riktigt.

127 Jag tillber inte en jude. Jag tillber Gud, när jag tillber Jesus Kristus. Jag tillber inte något uppdyktat, eller något historiskt. Jag tillber Jesus Kristus, Jesu Kristi Närvaro just nu, som är Hans Ord som är manifesterat i denna tidsålder. Gud fördelade från början Sitt Ord till varje tidsålder, och varje gång, när en av dessa tidsåldrar passerade, sände Gud en smord profet för den tidsåldern. På Noas tid, och på de andras tid, när Han gav löftena... Jag bryr mig inte om vilken ställning församlingen befann sig i, Han gör alltid så, Han sänder en man som är smord. För Guds Ord kommer till profeterna. Och här

stod de, varje profet, och blev fördömda av organisationerna på den tiden, men han stod på Ordet och gjorde Ordet levande.

129 Jesus var Fullheten av Guds Ord, för Han var Gudomens hela Fullhet i kroppslig gestalt och i Honom bodde Guds Fullhet. Gud bodde i Jesus Kristus. Gud var i Kristus och försonade världen med Sig Själv: inte jude, inte hedning, utan Gud. Där stod Han, Skaparen Själv. Vad det passar in...

Guds Eget Blod måste gjas ut på marken, från Abels oskyldiga blod och vidare, för att återlösa oss. Han tog inte Sitt eget liv. Han behöll inte Sitt eget liv.

Han sa: "Fader, om det är möjligt, så tag denna kalk ifrån Mig. Dock inte Min vilja, utan låt Din vilja ske." Han överlät Sig till Ordet. Idag kan vi göra samma sak. Du kan antingen ta dina trosläror, ta dina "så-och-så och gå vart du vill med det. Men du kan (också) säga: "Ske inte min vilja, utan Din." Kom tillbaka till Guds Ord. Ta ditt glitter och jul och gör vad du vill med det, men ge mig Jesus Kristus i mitt hjärta. Det spelar ingen roll hur många av dessa människor som skrattar åt det, eller vad de gör. Ge akt på dess natur, se om det gör som Han gjorde.

Om det inte är så, och det inte stämmer överens med Ordet, låt det vara.

Då är det inte Kristus, för Kristus är Ordet.

Nu finner vi hur det passar in, vår Klippa, Som är slagen, Hans Blod - Liv som göts ut på marken, ett syndoffer för syndaren. Vårt Betlehem, Vatten, Bröd och Liv, offrat för att rena oss orena syndare.

132 O, min syndare - vän, hur kan du på ett så dåraktigt sätt avvisa ett sådant offer, när Gud gav Sin enfödde Son, ett synd - Offer, för att var och en som tror på Honom, på Honom, inte skall gå förlorad, utan ha Evgit Liv. Hur kommer du in i Honom? Genom en Ande är vi alla döpta in i ett Betlehem, Guds Ord, som är Kristus manifesterad för denna tidsålder. Han väntar på att någon profet ska träda fram på scenen för att manifestera varje löfte som Bibeln ger för denna tidsålder. Han lovade det enligt Malaki 4. Det kommer att ske.

Det spelar ingen roll hur dåraktigt folk tänker att det är, det kommer att ske ändå. Gud sa det.

Han kan av dessa stenar... Våra trosläror kommer inte att ta emot det. Om våra kyrkor inte tar emot det, kan Gud gå tillbaka till stallet, Han kan gå vart Han vill. Men det kommer att bli någon som står upp för det här Ordet som är uttalat för den här tiden. Någoting måste manifesteras Det. Det kommer inte heller att vara en grupp; det har aldrig varit det.

134 O, söner, stridsmän, när jag nu avslutar. Jag vill inte hålla kvar er här för länge. Jag skall sluta nu, om Herren vill. Fem minuter i elva, eller sex minuter, snarare. Lägg märke till detta, åh, stridsmäns-söner, ni män här, som ger anspråk på att vara en son. Vet ni vad David representerade? David representerade Kristus. Kristus var Davids Son. Lyssna nu, när vi ska avsluta. Lägg märke till att många av dessa hedniska stridsmän kom från alla håll, men de visste att denne flykting var smord.

De visste att David var förkastad av sitt eget folk, men de visste att smörjelsen var över honom. De kunde se det. Så de stod helt vid hans sida, vare sig det gällde att dö eller leva.

De var tappra män, oavsett hur mycket världen runt omkring inte trodde det. Hans eget folk körde ut honom. De ville inte ha något med honom att göra. Saul körde ut honom, ledningen för samfundet körde ut honom, och hade ingenting med detta att göra. Rådet körde ut honom och han blev en flykting. De fick gå dit han kunde. Där var han uppe i bergen, men där var en liten grupp män som bestod av hedningar och så vidare, och de såg på den här mannen och de visste att han var en blivande kung.

136 Så är det idag med verkligt tappra soldater, som tror på det här Ordet, som känner till Ordets löften att Jesus Kristus ska komma tillbaka.

Vi är inte intresserade av millioner dollar för det här och millioner dollar för det där. Jag är intresserad av Jesu Kristi återkomst. Åh, Guds söner som är stridsmän, vad är det för fel med er, hur står ni idag? När vi ser att Bibeln förutsäger att Han skulle vara en flykting idag, utkörd från Sin församling, utkörd från organisationerna... Och ni vet om det. Det är ingen idé att gå omkring och gömma det, det är sanningen. Bibeln sa att det skulle vara på det sättet. Kom ut från dessa vilddjurets märken.

137 Se på dessa män. De drog sina svärd. Vad var det? Davids önskan var att få kallt vatten att dricka. Vilken bild av idag, vår David, Kristus. Vi vet att Han kallades en "holy-roller." Han blev förkastad, en fanatiker i allting, förkastad av församlingarna. De har sina trosläror och sådant som de tar fram den här julen, precis som de gjorde vid den första. Vi vet det, men vi vet att det här Ordet alltid förblir sant, och Det måste gå i uppfyllelse. Och Kristi önskan är män, stridsmän, som står fasta. Amen.

138 Åh, kom och stå med mig, vid min sida, jag som står på en förfärlig plats. Jag uppmanar idag. Dessa ljudband går över världen. Jag uppmanar några män, några stridsmän, som älskar Jesus Kristus, och som vet att dessa ting måste uppfyllas idag, bröder, kom och stå vid min sida och drag Guds Ord.

Glöm dessa torra cisterner och samfund ni lever i, som har stagnerat. Drag det friska Guds Ord. Låt oss ge Jesus en god dryck av färskt Pingst - Vatten. Det är Hans önskan idag, tillbaka till den ursprungliga Pingsten, tillbaka till Ordet. Det är profeterat att vi ska göra så i Malaki, kapitel 4. "Vända barnens hjärtan tillbaka till deras fäder igen." Vem vill stå fram denna förmiddag?

139 Som det var med David, vi vet att David kommer i makt. Jesus Kristus kommer att ta över världen. Han ärver världen. Han kommer att bli Konung över världen. Han är förkastad idag, Han är en flykting bland Sitt folk. Naturligtvis är Han en flykting för världen, det har Han alltid varit. Men idag är Han en flykting för Sin egen församling. De har förkastat Honom. De älskar sina trosläror och mäktiga, högt uppsatta män istället för Ordet. De vill inte låta Honom bli manifesterad. De vill inte låta Honom bli predikad i Sin makt.

De har huggit sig bort från Det, precis som Bibeln säger i Uppenbarelseboken 17 att de skulle göra. Vad gör de? De kommer fram här idag, och alla går in i Kyrkornas Världsråd: katolicism och protestantism som går ihop, och skapar vilddjurets märke och bild, och protestanterna följer det direkt, och Pingstvännerna överallt. Mäktiga män från pingströrelsen åker till Rom och kommer tillbaka och säger: "Det var den mest andliga plats." Och i Texas och överallt annars, ställer de sig öppna och visar förståelse för de olika riktningarna och så vidare, fast de vet att dessa trosläror har blandats upp med detta Ord.

140 Åh, ni är sådana som bor i Betlehem... Halleluja. Jag kallar på män, stridsmän, som inte är rädda. Jag bryr mig inte om, ifall det är åttahundra som står på ena sidan och tiotusen på den andra. Jag vill ha stridsmän som vill komma tillsammans med mig och slå ett hål igenom den här raden av otroende filisteer, som Kyrkornas Världsråd har ställt upp runt Guds Ord för att försöka göra det till trosläror, och föda folket med det. Det finns en Källa, det finns en öppen Källa i Davids Hus. Betlehem, vår Frälsare, renar oss. Broder, synd är att inte tro på Hans Ord.

Vilken stridsman kan se att tusenårsriket kommer? Vilken stridsman kan se denna stora Helige Ande komma i form av Jesus Kristus, den bokstavliga Kristi kropp som tar över igen, stå tillsammans med mig. Stå tillsammans med mig. Låt oss slå ett hål genom denna samfundslära. Låt oss komma in där. Han ropar efter att få dricka av gott, färskt Pingst-Vatten, den ursprungliga Pingsten, inte en massa håll-igång, rop och skrik. Ja, jag menar ett äkta dop i den Helige Ande som framkallar Jesu Kristi Liv tillbaka i den personen.

142 Förlåt mig, om jag har sårat er. Nej, gör inte det. Jag gör detta i Herren Jesu Namn. Kom tillbaka. Stå fram ni tappra män, som ser David stå där borta, Jesus Kristus, en Flykting från Sin församling, utestängd genom deras trosläror. Det finns en frisk Källa där borta. Amen. Det finns kraft för att få det här Ordet, att leva igen. Det är profeterat att det skall ske i dessa dagar. Gud sa att det skulle ske. Det måste ske.

Ni kommer aldrig att göra det i den armé ni är i nu. Ni har själva slagit läger, ni pingstväänner, runt omkring med de andra organisationerna, och huggit sönder det till en troslära.

143 O, ni Guds män, var finns det där Svärdet? Vår Herre önskar att dricka något friskt. Jag bryr mig inte om, ifall det är liv eller död. Låt oss hugga igenom det här. Det är så hårt att stå ensam. Jag ropar på män som vill stå tillsammans med mig, stå kvar tillsammans med Ordet. Vad än det här Ordet säger, gör det precis så som Ordet säger. Jag bryr mig inte om vad något annat säger, stanna kvar hos Det på det viset, för Detta är det enda som kommer att hugga igenom. Låt oss gå till Betlehem, Guds sanna Vatten.”

”Om någon förblir i Mig och Jag i honom, om ni förblir i Mig och Mina Ord i er...”

Förbli, inte bara hoppa från plats till plats, och byta medlemskort från enhetsanhängarna till tvåenighets-anhängarna och treenighets-anhängarna och tillbaka till presbyterianer, lutheraner. ”Förbli i Mig”, och Han är Ordet. ”Mitt Ord förblir i er. Var inte rädda för åttahundra eller åtta millioner. Jag skall stå vid er sida. Jag önskar att få något att dricka från den där Källan igen.”

145 Gud kommer att ha ett folk som kommer att dricka från den Källan. Halleluja. Ni kanske tror att jag är galen, och kanske är jag det, då är jag galen när det gäller Jesus Kristus och Hans Ord. Om jag måste kallas en dåre, låt mig då få kallas en dåre för Hans Ord. Jag har aldrig varit emot människorna i dessa organisationer, jag är emot systemet, som utestänger Guds Ord. Låt oss slå hål, stridsmän. Stå med oss. Låt oss gå in i den här Källan. Han är vårt Betlehem.

Dessa gamla cisterner, Kyrkornas Världsråd som nu organiserar. Låt oss återupprätta det friska Guds Ord, inte ett samfund. Låt oss inte ta en troslära. Dessa gamla cisterner med stillastående vatten som föll för fyrtio år sedan, tjugo år sedan, trettio år sedan, eller förra året. Jag vill ha Guds Ord som är utlovat för i dag. Det är den drycken Han vill att jag ska ha: Ordet idag. Det är lilla Betlehem. Det är förkastat.

147 Jag vet att ni tänker: ”Ja, om mitt...” Ja, det är riktigt, de tänker att Han skulle födas i Jerusalem. De trodde att Han skulle födas där ledningen för deras samfund fanns. Men Han gick förbi allt detta. Han kom till namnet Betlehem, för det var detta Han var. Halleluja. Han kommer inte för metodister, baptister, presbyterianer eller pingstvännen. Han kommer för Bruden, Jesus Kristus. Det är Den Han kommer för. Det kan tyckas underligt för er, men tro Det.

148 Ser ni dessa förebilder? De kan inte komma på något annat sätt än genom Ordet.

Den enda plats Han kunde födas på, är i detta Betlehem. Det var därför det måste vara denna lilla, oansenliga plats. Det är så det måste vara denna förmiddag, det måste vara på samma sätt, genom det utlovade Ordet. Ja!

Det filisteiska Kyrkkornas Råd organiserar nu överallt och slår läger runt vårt Betlehem. Runt den här julen lägrar de sig överallt, det är dekorerat överallt med världsligt glitter. ”Åh, vi kommer att bringa fred på jorden.”

Påven, Luther, Johannes, eller vad han än heter, han kommer att samla alla de stora biskoparna i kyrkorna, Kyrkkornas Världsråd och Världsrådet, alla förenas.

Hur kan två gå tillsammans, om de inte är eniga? Amen. Det finns bara En du kan gå tillsammans med, och det är Jesus Kristus. Hur kan du vandra med Honom? När du håller med om Vem Han är, Ordet. Låt inte detta lämna er.

150 Jag bryr mig inte om, hur mycket glitter de har. ”Ni måste göra så här, annars stänger vi era kyrkor...” Jag bryr mig inte om vad de stänger, det har ingenting med Ordet att göra. Så är det. Vart går ni? Precis exakt vad Ordet sa att ni skulle göra, ni går alla rakt tillbaka, allihop klädda i världsligt glitter, med alla möjliga världsliga löften, men det är en million mil bort från Ordet. Där är det idag, jul igen, för att hålla oss borta från Ordets löfte.

Men Det skall gå i uppfyllelse. Gud kan resa upp barn åt Abraham av dessa stenar. Åh, deras avsikt var att försöka hålla de äkta, sanna Betlehem – invånarna borta från Evgit Liv.

151 Res er upp, ni söner och stridsmän. Låt oss kämpa oss tillbaka till vårt ursprungliga Betlehem. Kom ihåg när David kom till sin tron. Dessa män stod med honom, därför att de visste att han skulle komma till tronen. De visste att David skulle komma att vara på tronen, det spelade ingen roll hur mycket han var förkastad och utestängd. Han var den värste flykten i landet. Och så är det med det sanna Guds Ord denna förmiddag. Det är främmande för organisationerna. Se vad de har gjort. Det visar sig rakt inför er. Folk försöker

säga: "Broder Branham, du rackar ner på församlingen." Jag rackar ner på systemen. Församlingen är Jesus Kristus, inte ett system.

153 Och se, vad de har gjort idag. Se, vad de håller på att göra. Och ni kan se vad de håller på att göra. De försöker hålla människorna borta från Detta. De har lägrat sig mer och mer runt Källan för att försäkra sig om att ingen kommer att dricka från Den. Men, oh, Guds stridsmän, jag tror att Jesus Kristus skall komma en dag i härlighet.

Jag tror att Han ska komma och sitta på Sin Fader Davids tron. Fastän Han är en Flykting och Hans Ord är förkastat av Hans eget folk denna förmiddag, precis som det var för David, organisationerna har avvisat Hans Ord, de har avvisat det, när Gud kommer och stadfäster Sitt rena Ord. Försök inte säga något till mig. Under många år över hela landet har de gått längre bort från Det hela tiden.

154 Jag sa någonting här om dagen angående Jacqueline Kennedy, hur många gånger har jag inte tillrättaviserat er kvinnor för att ni klipper håret, använder makeup, ni kvinnor som är pingstväänner som klipper håret, när Gud säger att ni gör er själva till en sköka på gatan, när ni gör det.

Och enligt Gud har er man ingen rätt att leva med er längre. En kvinna som klipper sitt hår, vanärar sitt huvud, som är hennes man. Det är exakt så. Vad säger de om det? Ni angriper mig om detta...

Jag får brev: "Du, din gamla surkart." Ja, de kallade Elia för samma sak. De kallade varje Guds Ord för... Varje gång Ordet förs fram, kallar man Det för...

155 Någon sa häromdagen: "Men vi tror att du är en profet."

Jag sa aldrig det. Jag säger inte det. Jag är ingen profet. Jag är bara Guds tjänare här som försöker säga er sanningen. Det är alltihop. Låt mig säga er detta. Guds Ord står för det. Han sa: "När Herren har tvättat bort orenheten från Sions döttrar, skall det bli härligt inför Herrens åsyn." "Slå er igenom, kvinnor, ni har er plats, där ni ska kämpa er igenom, det världsliga Hollywood och filmer och allt det här på TV, som ni försöker efterlikna och klä er sexigt ute på gatan. Och någon säger: "Men folk vill att du ska undervisa dem hur de ska få den Helige Ande och hur..."

Säger ni att ni har fått den Helige Ande och så förnekar ni Ordet? Era egna liv bevisar att ni inte har fått Den. Ser ni? Nu är jag inte arg. Jag talar bara om för er vad som är Sanningen. Se på er själva och finn ut det. Paulus sa: "Men om det än vore en ängel från himmelen som predikade evangelium för er i strid med vad vi har predikat så skall han vara under förbannelse."

Galaterbrevet 1:8. Det är riktigt.

159 Hur skulle det vara om Jacqueline Kennedy... Hon angav tonen för kvinnan med alla dessa hårklippningar de har, alla dessa sexiga kläder och så mammakläder och sådant. Alla kvinnorna i landet vill ha dem på sig, ni pingstväänner också. Se här, Jacqueline Kennedy har aldrig hört ett sådant här budskap. Om hon skulle ha hört Det, skulle hon kanske ha omvänt sig för länge sedan.

Men ni kvinnor som är pingstväänner, ni hör Det dag in och dag ut, och år in och år ut, och ändå gör ni ingenting åt det. Halleluja. Gud kommer att bli trött endera dagen. Gud kommer att bli trött. Ja, jag vet att ni tänker att jag är galen. Fortsätt bara. De trodde det hela vägen bakåt genom tidsåldrarna, när Ordet... Förstår ni?

160 Åh, stridsmän, drag detta Svärd. Låt oss stå upp för allt det som Ordet står för. Låt oss gå till den Källan, där det är en Källa fylld med Blod, som kommer från Immanuels ådror, inte en jude, Immanuels ådror, Gud med oss, där syndare som går ner i den floden, blir av med alla sina syndafläckar. ”Ty från Betlehem skall utgå en Furste som ska vara en herde för mitt folk Israel.” Den Helige Ande råder över folket idag, och den Helige Ande är Ordet.

Är det riktigt? (Var vördnadsfulla nu, när vi avslutar) Han regerar över folket. Det spelar ingen roll vad du tycker. Gör det som stämmer med Ordet. Om du inte gör det, är den Helige Ande inte där, du talar om det med ditt eget vittnesbörd, oavsett vad du säger. Du skulle kunna hoppa upp och ner, tala i tungor, och springa över golvet, om du fortfarande har kortklippt hår och gör de saker du gör, så vittnar det emot dig, att det inte är så.

162 Inbyggare i Betlehem, Gud välsigne er, låt oss gå igenom. Kristus vill ha en äkta Församling. Han vill ha en Brud. Låt oss kämpa oss igenom. Kom ut härifrån. Få bort dessa trosläror, så att de som vill dricka av det äkta, må kunna komma tillbaka och dricka av det äkta, friska Pingst- Vattnet som en gång flödade från denna stora Källa. Den flödar fortfarande. Vill du inte komma idag och tro detta av allt ditt hjärta, medan vi böjer våra huvuden ett ögonblick. Jag har många saker här jag skulle tala om. Men tiden tillåter inte det. Nu är klockan elva.

Jag undrar hur många stridsmän här inne, ni predikanter, metodister, baptister, presbyterianer, katolska präster, vad ni nu är, som är övertygade? Jag vet att jag inte är någon präst. Jag kanske kommer från vildmarken och jag

har huggit till mot det ena och det andra, men Detta är Ordet. Och ni tror Det så, och ni tror att Det är Ordet. Det är Betlehem.

Jesus sade: "Människan skall inte leva av bröd allenast, utan av varje Ord som utgår från Guds mun." Och Ordet är här, Bibeln. Människan skall leva av Detta, och Han är Ordet.

164 Åh, stridsmän, vill ni dra Guds Svärd och säga: "Jag är färdig med dessa traditioner, jag kommer tillbaka till Ordet. Jag kommer tillbaka till Sanningen." Kvinnor, män... Kvinnor, skäms ni inte över er själva, det sätt ni har handlat på? Är ni villiga denna förmiddag, denna jul, att komma tillbaka och reflektera den äkta Jesus Kristus?

Med våra huvuden böjda, och varje öga stängt, vill ni räcka upp handen och säga: "Bed, broder Branham. Jag vill verkligen göra det i mitt hjärta. Jag är villig. Jag tror det." Gud välsigne er. Åh, predikanter, kvinnor, överallt.

166 I Betlehem, Betlehem, platsen för Guds Bröd och vatten, Kristus, vårt härliga Betlehem... Hur kommer vi in i Honom? "Genom en Ande är vi alla döpta in i Jesu Kristi Kropp (1 Korintierbrevet 12:13) Vi äter av Hans Ord, ingenting annat: Bra Mat för fåren, detta Ord, ingenting annat. Du kan inte lägga in någon troslära i detta. Vi vill inte lyssna på det. Nej. Du måste säga: "Det är på det här sättet." Om Bibeln säger att det är på Det här viset, då är det på Det här viset vi vill ha Det. Vi vill inte ha det smaksatt. Vi vill bara ha det som det är.

168 O, Gud, vår Fader, idag finns det fortfarande hungriga hjärtan kvar på jorden. Varför lilla Betlehem? På mitt enkla, olärda vis, Herre, har jag försökt låta den här lilla gruppen som älskar mig... jag vet att de gör det, Herre. Och jag älskar dem. Och jag älskar dem så mycket, Herre, att jag nitälskar för dem. Jag vill inte se att de har blivit inblandade i dessa saker och blivit avskurna, när det är för sent och se dessa stackars själar där borta i fångelse, och veta att en gång hade de ett tillfälle.

Herre Gud, idag spelar det ingen roll vad de tänker i det stora Jerusalem och var de än är i Gilead och Ramot i Gilead och vad det mer är, Silo och de stora platserna för tillbedjan. Det finns ett Betlehem. "Inte är du minst bland dem, ty från dig..."

Ut från metodisterna, baptisterna, presbyterianerna, katolikerna, den stora huvudstaden och Ramot i Gilead, där Luther kämpade. Och Silo, där kanske Wesley kämpade, och många andra platser... Men Herre, Herre, Du reste upp en pingstvänsgrupp, och om inte de har vänt sig helt om och gjort samma sak!

170 Jesus av Nasaret, jag ber till Dig, Herre, att låta stridsmän från var och en av dessa trosläror därborta stå fram i Ditt Namn, slå sig igenom alla dessa trosläror och komma tillbaka till det sanna, oförfälskade Ordet och lägga bort allt som tynger och så lätt ansätter dem, lägga bort varje timme som de är här ute och på ett dåraktigt sätt far runt och försöker få medlemmar till en organisation. Herre Gud, låt dem komma tillbaka för att få människor omvända till Jesus Kristus, inte för att förhärlika någon organisation eller några personer, utan Jesus Kristus, Honom allena. Det var David dessa män kämpade för. Det var för David de satte sina liv på spel. Och dessa stora, mäktiga stridsmän de banade sig väg utan fruktan, rakt igenom, därför att det var hans önskan. Det var hans önskan att få dricka från den källan. Herre Gud, kanske vi inte känner just den kampen, men se, det är Din önskan att dessa saker skall göras. Som Du sa till Johannes: ”Det höves oss, att vi uppfyller all rättfärdighet.” Det höves oss som predikanter idag, vi bör se till att det här Ordet blir predikat, att se att det här blir gjort.

Vi bör göra det, en man i den tiden som vi lever i. Stora män på jorden idag, o, Gud, de finns där ute, låt dem se det och gripa Svärdet. Det spelar ingen roll vad det finns för motstånd, om Gud är för dig, vem kan då vara emot dig?

Vi bryr oss inte om, ifall vi får sätta vårt sociala liv på spel, vi bryr oss inte om ifall vi sätter det ena eller andra på spel, vi vill få tillbaka Livets Vatten.

173 Låt oss gå till Betlehem, Herre, låt var och en av dem göra det. Låt alla dessa kvinnor som säkert skämdes över sig själva, eftersom de räckte upp handen, låt dem inse att dessa män kommer att bli som herr Kennedy endera dagen. Det kommer att gå med dem som alla andra människor, de kommer att dö. Dessa kvinnor kommer att dö, jag kommer att dö. Vi håller alla på att bli uppbrända här på jorden och vi vet att det bara är en kort tid, vi har bara några få dagar kvar. Och Gud, istället för att försöka bygga stora system, Herre, låt män och kvinnor se denna morgon att det är en Konung som kommer, o, Gud, det är den store Konungen Jesus som kommer.

Och vi inser, Gud, att var och en av dessa män som drog det där svärdet och kämpade för David, när han var en flykting, gjorde han till härskare över städer, när han kom till makten. Var och en av dem hade städer. Och Du lovade det i Bibeln, att vi ska ha städer. O, Gud, som hedningar, blev vi arvingar genom hedningar, så att vi kan bli delaktiga av Hans härlighet och Hans rättfärdighet. Låt oss idag, Herre, som män och stridsmän ta Ordet, när vi vet att dessa som står för Honom i denna stund ska regera över städer. Inte så att vi vill regera, utan vi vill vara tjänare åt Dig, Herre. O, Gud, vi ser synen av den här lilla minoriteten, den här lilla gruppen, det här som kallas ”fanatism”... Paulus sa på en tid: ”Den väg som de kallar sekt, galenskap...” Det

är där jag vill kämpa. Herre. Ditt Ord är Sanning. Och Du är Ordet, den samme igår, idag och i evighet.

176 O, Gud, smörj oss med Ditt Ord och låt det ske som Du har lovat i Ditt Ord för den här tiden. Må vi lämna denna byggnad den här förmiddagen som skinande instrument för Gud. Må vi gå med Svärdet, Det glänser i ljuset, för att hugga bort allt som tynger och allt annat, tills vi kan få människorna tillbaka till Kristus och ta med något kyligt och friskt till vår Herre att dricka, istället för alla dessa gamla, stagnerade trosläror. Låt folket dricka från Källan, en äkta, svalkande, uppfriskande Pingst-välsignelse, så att det kan välsigna Hans hjärta och föra Honom tillbaka bland oss igen. Låt det ske, Herre. I Jesu Namn ber jag.

177 Medan vi har våra huvuden böjda, om pianisten, eller organisten, eller vad det nu är, vill gå till orgeln eller pianot, så vill jag att vi stilla sjunger: "Det finns en Källa fylld med Blod, som flyter från Immanuels ådror, och när syndare går ner i den floden..." Syndare, vad är syndare? Otroende. "När otroende går ner." Otro mot vad? Ordet. Åh, dessa judar de ville inte tro att de var otroende. De trodde att de var frälsta. Men Gud visste att de behövde en Frälsare. De bad om en stridsman och Gud gav dem en Baby, en Frälsare. Han visste vad de behövde. Det var deras Julgåva. Det är vad du behöver idag, det är vad jag behöver idag: "en Frälsare för min otro, en Frälsare för er otro. Medan vi sjunger, låt oss bara bedja om det nu i våra hjärtan. Och var snälla och bed nu allvarligt, församling.

Det finns en källa fylld med blod,
Dragen från Immanuels vener,
Och syndare (otroende) som går ner där (inte en kyrkomedlem
nu) som går ner...
(Det är där kyrkomedlemmar går ner.)
De blir av med skuldens fläckar.

178 Herre Jesus, jag ber nu att Du ska ta emot oss. Jag ställer mig själv precis här med den här gruppen, Herre. Ta all min otro, Herre, bort ifrån mig. Låt mig dö, Herre, som Simson ropade ut, låt mig dö med dessa filisteer. Låt mig göra vad det än må vara som jag skall göra, men Gud, rena min själ. Ta bort allt tvivel. Om det finns något i det här Ordet, som jag inte tror, Herre, och om det är någonting här som Du har lovat, där jag inte kan se att mitt eget liv stadfäster det Ordet för den här tiden, förlåt mig då, Herre. Förlåt mig, Herre. Ge mig mod, o, Herre, jag behöver mod för att slå ner det här, för att slå ner

den här muren, för jag vet att det är Din önskan. Du har sagt att det skulle vara den här tiden ”Som det var på Sodoms tid, så skall det vara vid Människosonens tillkommelse.”

Vi ser den här sista rörelsen, det här sista tecknet som har givits till församlingen. Det var det sista tecknet som Abrahams naturliga ätt såg, innan elden brände upp den hedniska världen. Och så är detta det sista tecknet som Hans kungliga Ätt ska se innan elden bränner upp den hedniska världen. Herre, må de se att det är precis exakt orsaken till att Jesus måste födas i Betlehem. Det är Ditt Ord. Det är Ditt löfte. Välsigna dem nu, Fader, jag ger dem till dig som troféer. Och må vi tillsammans, Herre, dra Ordet idag och marschera framåt i Jesu Namn. Amen.

180 Gud välsigne er. Älskar ni Herren Jesus? Tror ni att det är Sanningen? Räck upp era händer, om ni tror att det är Sanningen. Tack, vänner. (Jag gissar att bandspelaren är avstängd nu.)

Ser ni, när jag talar här, så talar jag inte bara till er. Det här ljudbandet går runt världen, och män och kvinnor runt om i världen hör det.

Vi når nation efter nation efter nation. De sitter där med små hörlurar i öronen och talar ut Detta rakt ut till hundratals och hundratals av människor runt om i världen.

181 Och se här nu. Det är inte ni kvinnor. Jag vill inte såra era känslor, när jag talar till er om de här sakerna. Men om inte er pastor säger till er om det här, då är det något fel med honom. Han har inte modet att göra det. Han gömmer sig bakom en organisation. Eller också är han som Lot, som satt där innan elden föll, han hade helt enkelt inte det rätta material som behövs för att stå fram där. Det står i Bibeln att Sodoms synder dagligen plågade hans rättfärdiga själ. Hans själ visste bättre, men han hade inte det där verkliga som behövdes för att stå fram där och fördöma det. Och en pastor som inte talar om för en kvinna att det är fel för henne att klippa sitt hår och bära dessa kläder, det är något fel med den mannen.

182 Och ni män, ni män som låter era kvinnor göra sådana saker, vad är det med er? Hur är det med er? Du följer med din fru runt på stan, när hon ser ut som en sköka, och så slår du till någon man på munnen, om han förolämpar henne. Det är du som behöver få ett slag på munnen. Det är riktigt, och Gud kommer att göra det en dag också. Det är riktigt. Vi behöver komma tillbaka till Ordet. Inte bara detta, det är bara en liten, liten sak. Men hur ska du få tag i de stora sakerna, om du struntar i de små tingen? Hur kan du lära dig algebra, om du inte kan abc? Om du inte kan räkna till tio, hur ska du då lära dig

matematik? Du måste börja från grunden. Du försöker komma upp på toppen, kom ner hit och få det rätt från början. Detta är tiden att göra det, nu i jul. Det var Kristi födelse, låt Kristus bli född i oss. Vad är Kristus? Kristus är Ordet. Hur många känner till det? ”I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud.”

185 Det var någon som sa här om dagen: ”Broder Branham, du, folk vet att du är en kvinnohatare.” Det är jag inte, det är jag inte. Jag har äkta kärlek till mina systrar. Det finns män som vänder sig om och tycker att ni ser trevliga ut med röda ögon och gröna ögon och kortklippt hår, en sådan man har en annan uppfattning än vad jag har. Jag älskar den själ som är i dig, som måste få möta Gud. Det är detta... min syster för evigheten, inte någon liten sexig sak här på jorden...

186 Hur många har någon gång läst om Roms nedgång eller fall? Helt säkert. Se på det, det är samma sak vi gör: sex appeal. Ungdom i det tillstånd de är, exakt så precis som vi har det nu, rasproblem. Och ungdomen som tar över, och män och sex. Precis på det sätt som det romerska imperiet föll för åttahundra år sedan, och här är det nu precis tillbaka igen här ibland hedningarna. Ser ni det? Förvirringen bland religionerna och sådant... Åh, vilken tid vi lever i. (Någon frambär ett budskap – utg.) Amen. Herren har talat. Jag tror det.

188 Låt oss nu stå upp. När Han talar, är det tid för oss att vara värnadsfulla. Genom Guds nåd och med Guds hjälp, är jag mer besluten än jag någonsin varit, att stå fast vid det här Ordet och försöka mitt bästa, med Guds hjälp, att hugga mig igenom en väg till Betlehem igen, där Betlehems inbyggare kan dricka av Källan. Hur många vill göra sällskap med mig, räck upp era händer och säg: ”Jag lovar Gud att jag ska göra det.” Gud välsigne er. Böj nu era huvuden bara ett ögonblick, och jag tror att någon broder här, broder Jeffries, kommer hit. Han kommer att avsluta mötet, och låta församlingen gå ut, medan vi böjer våra huvuden i bön. Om du vill göra det, det är bra, broder.

Yttersta Tidens Budskap

Erling Eriksen

Ängsgatan 37

S- 67160 Arvika

Sverige

Telefon +46 570 214 65

www.budskapet.info

Copyright © 2016